

20 April: ilja '9 uur bussen en een leuk duikschoolavontuurtje'

Vandaag gaan we helaas guatemala alweer verlaten om een nieuw land te gaan begroeten: Belize. De komende weken hopen we wat meer te gaan duiken. Na het ontbijt bij ons inmiddels vaste restaurant vertrekken we. Eerst worden we gechauffeert door een medewerker van het hotel naar de eerstbvolgende kruising. Daar moeten we wachten op een minibus die richting de grens vertrekt. Na nog geen 5 minuten stopt er een auto en een wat dikke man vraagt ons of we naar de grens moeten. Nu zijn wij altijd achterdochtig bij dit soort gelegenheden dus aanvankelijk reageren we niet enthousiast. Naast de dikke man zit een dikke, wat oudere dame. Hij vraagt het nogmaals en biedt ons aan om ons tegen hetzelfde tarief als de minibus mee te nemen. Tja klinkt aantrekkelijk. We kijken even goed naar binnen en kijken beide mensen in de ogen. Ze zien er redelijk onschuldig uit. Daarna vertelt de man ook nog eens dat het een taxi is. We besluiten toch maar mee te gaan, het zou ons een uur reistijd schelen. Tenminste als alles goed gaat. De man en vrouw blijken heel vriendelijk te zijn en vertellen ons wat over de omgeving. Onze achterdocht zakt weg. De man blijkt uiteindelijk ook heel behulpzaam te zijn bij de grens en kan ons zelfs een geldwisselaar aanwijzen die het beste tarief heeft (natuurlijk een vriendje maar dat doet er niet toe.). we spenderen maar liefst ruim een uur om guatemala uit te komen. De binnenkomst gaat 3 keer zo snel en we begrijpen niets van de grensformaliteiten, het zal allemaal wel. We hoeven deze keer niet te betalen in ieder geval. Daarna volgt nog een 3 kwartier bij de grens van belize. Bij de uitgang staan taxi's naar San Ignacio, onze volgende bestemming. Ik loop er naar toe met de bedoeling in een mooie taxi te stappen, maar we moeten even wachten. Daarna komt er een halfvergane taxi aanrijden waar we bij in moeten stappen. De voorruit ligt bijna in 10 stukken, maar het is de enige optie dus doen we het toch maar. We duiken wel allebei achter de voostoelen voor het geval de voorruit helemaal mocht breken. Gelukkig zijn we er na een kwartiertje rijden. Ondertussen moest ik wel even naar de WC, helaas en ook gelukkig stond de volgende bus al bijna klaar om weg te gaan. Ik spurte nog even snel naar een nabijgelegen café en kon daarna nog net in stappen. Pffff. De volgende rit naar Belmopan in een zogenaamde chickenbus duurde weer 5 kwartier. Op het busstation konden we even een halfuurtje bijkomen van het gebus en namen we een ongelooflijk smerig kaas/kip broodje. Resultaat: 2 happen en broodje in de prullenbak. Daarna stappen we in de bus naar Dangria. Deze bus is bijna vol. Er is nog 1 bank over maar daar liggen 2 tassen. Ik gooi de tassen op 1 plaats en ga zitten. Remco bemachtigd nog een plaatsje naast een vrouw met kind een paar banken voor mij. Het duurt even voor de vrouw van de tassen terugkomt. Ze blaast tegen mij dat dat haar plaatsen zijn en ik moet oprotten. Ja ho even, dat gaat zomaar niet. Jij gaat weg. Maar de vrouw is 2 keer zo dik een half keer zo groot als ik en zeker 5 keer zo bruin dus ik kies toch maar eieren voor m'n geld en stap op. De conducteur helpt mij toch nog aan een plaatsje naast een vrouw met een jongetje die wel vriendelijk is en zo zitten we opgepropt in de bus. Lekker heet en zweterig. Helaas moet de dikke vrouw toch een plaats afstaan aan een andere toerist nadat de conducteur haar op haar lazer heeft gegeven en mokkig staat ze haar 2e plaats af. Ha ha. Na anderhalf uur worden we door de conducteur gewaarschuwd om de bus te verlaten want we kunnen overstappen op een passerende bus naar Placencia, onze eindbestemming. Zo gezegd zo gedaan. Uiteindelijk komen we om 16.30 gebroken op onze bestemming aan. Lydia's guesthouse is de plek waar we verblijven, we hadden er niet zoveel over gelezen en de kamer viel wel een beetje tegen. Warm en klein en geen eigen badkamer. Nou ja het is maar voor 3 nachties dus daar komen we wel over heen.

Hoewel we allebei het goed zat zijn gaan we toch op pad voor een duikschool. We willen namelijk morgen al duiken met whalesharks. We komen terecht bij Splash. No is het semana santa en alles zit goed vol. We worden begroet door een of andere arrogante kwast. Quasi onverschillig deelt ie mede dat ie nog wel een plekkie heeft. Met veel pijn en moeite haalt ie wat papieren tevoorschijn die we moeten invullen. Blij lijkt ie niet te zijn met onze komst, of hij wilde indruk maken op z'n meissie die aan het bureau zat.

We lopen de duikschool uit en zeggen bijna gelijktijdig tegen elkaar, dit voelt niet goed. We besluiten naar een andere duikschool te gaan en te kijken hoe het daar aan toe gaat. Bij seahorse worden we totaal anders ontvangen en na wat gevraagd te hebben besluiten we met hen te gaan duiken. Morgen zitten ze vol voor de whalesharks maar overmorgen kunnen we wel mee. Morgen kunnen we wel een gewone duik maken op het rif, en dat doen we dus maar. We spreken wel af dat we eerst gaan afzeggen bij Splash voordat we het e.e.a. gaan invullen. Remco gaat alleen de duikschool van splash in en komt 10 minuten later naar buiten met een grijns op z'n gezicht. Hij had de knul even goed de waarheid gezegd en dat dit geen manier van klanten behandelen is, de formulieren teruggekregen en een boze knul achtergelaten. Boos omdat hij ten overstaan van z'n meisje waarschijnlijk te kakken was gezet en boos omdat ie \$ 340,- was misgelopen. Daarna alles geregeld bij seahorse en lekker een hapje gegeten bij Wendy's.

21 april 2011 Remco:

er zijn dive masters en dive masters. Waar moet je toch beginnen om iemand op een nette manier zwart te maken. Oké begin maar niet want het is niet leuk om dat te doen. Deze dive master begon helemaal verkeerd. Wij gaan onze pakken passen en we zien alleen 2mm shorty's (een pak met korte mouwen), wij vragen of ze ook long hebben, is niet nodig antwoordt Walter. Nou wally ik wel, ik krijg het zelfs in het zwembad koud dus..... Hier krijg je het niet koud, geloof mij maar mmm. Hij zoekt een paar vinnen voor ons en Ilja krijgt vinnen zonder schoentjes, die riemen kunnen schuren, geen schoentjes voor Ilja. Mijn vinnen zijn te klein en ik vraag om grotere vinnen, hij vraagt waarom? Als je iemand vinnen geeft van de maat 41 en hij heeft maat 45, mag hij dan grotere vragen? Dus mijn antwoord was, omdat ik dat vraag! Hij is leuk en op zijn pik getrapt en geeft maat 50, leuk hoor erg leuk. De toon is gezet, wij kunnen het dus goed met elkaar vinden en de dat na 5 minuten. Hij blijkt ook nog eens onze DM te zijn, lekker dan, wij dachten dat hij de bijdehande knecht was van het bedrijf. Nu gaan wij aan ons zelf twijfelen, gister ook al met de andere knul, nu met hem. Wij laten ons niet kisten en gaan gezellig met onze mede-duikers, snorkelaars praten en hebben het gezellig. De boot rit daarnaartoe was erg ruw, we kletterden over de golven en de boot komt erg hard neer. Het is een open kunststof boot met een paar flinke motoren om vooruit te komen. Nu hebben we dit wel eens elders meegemaakt, maar die kapitein wist er heel gentle mee om te gaan. Hij niet, rammen en gassen, na een lange tijd neemt hij iets gas terug en dat was behoorlijk aangenamer om te varen. Niet voor lang en de gas hendel ging weer naar voren. We zetten de snorkelaars af en varen naar onze duik stek. We krijgen een luttele briefing en plonzen in het water. Walter moet alles nog aantrekken en volgt ons enige minuten later. Wij wachten op de bodem en ik zie een duikbril drijven, heel langzaam zweeft de bril naar de bodem. Die is dus van die nietsnut van een Walter. Ik heb geen moment getwijfeld en hem even naar boven gebracht. We gaan duiken en het eerste wat hij doet is met die grote handen van hem wroeten

Placencia

Geschreven door Remco & Ilja
dinsdag 03 mei 2011 02:30 -

in het koraal, hij laat een zeespin zien en een zee sterretje. Op het eiland werd ons netjes verzocht om overal af te blijven en vooral niet aan het koraal te komen. Walter de lomperd weet hoe hij het koraal van Belize moet behandelen, dus duikers als je nog wilt duiken in Belize wees dan snel voordat Walter de DM.....het koraal.....verkl..t.